

Dels går jeg ud fra, at fru Birthe Skaarup ligesom os andre jævnlige får henvendelser som f.eks. den, jeg fik forleden dag fra en førtidspensionist, som havde fået et overslag fra sin tandlæge på, at det ville koste hende 7.000 kr. at få repareret den tand, hun havde knækket, og hun fik afslag i kommunen på at få hjælp til det, dels kan man jo se det på, hvordan tandsundheden er.

Der var en udtalelse i Politiken den 24. september 2005 fra Poul Erik Petersen, som er den øverst ansvarlige i WHO, altså den internationale sundhedsorganisation, hvor han siger, at tandløshed er et større problem i Danmark end i Afrika på grund af den store sociale ulighed, vi har på tandområdet.

Gør det ikke indtryk på Dansk Folkeparti, at der altså er så stor social ulighed, at tandløshed er et større problem i Danmark end i Afrika?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Når vi skal sammenligne de to lande, så ved vi selvfølgelig godt, at det også har noget med indtagelse af mad at gøre, for i Afrika lever man på en helt anderledes måde, end man gør her i Danmark, hvor vi har en meget mere forfinet kost. Og noget af det, der også er væsentligt, er jo, at vi sørger for stadig væk at holde vores tandsæt ved lige med en ordentlig mundhygiejne.

Altså, det gør jo altid indtryk på os, når vi hører om den slags, at folk ikke kan klare det økonomisk. Men der er mulighed via den sociale lovgivning for de her grupper, som jeg tidligere har nævnt. Det er så op til kommunerne at være velvillige, og det er selvfølgelig også op til den enkelte borger at sætte sig nøje ind i den sociale lovgivning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan ikke helt forstå det. Dansk Folkeparti lægger jo jævnlige stemmer til, at der gives skattelettelser og begunstigelser til de rigeste i det her land, samtidig med at man lægger stemmer til, at der bliver skåret ned på økonomien i kommunerne. Og nu kan jeg så forstå, at hvis borgerne har et problem med, at de ikke kan betale regningen, så de kan få ordentlige tænder, så skal de sætte sig grundigt ind den sociale lovgivning og tage en lang slåskamp med deres kommune om at få hjælp til tandbehandling.

Er det svaret fra Dansk Folkeparti til de mange mennesker i det her land, både pensionister, førtidspensionister og mange andre, som går rundt uden tænder i dag, fordi de ikke har råd til at betale tandlægeregningen?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det passer jo ikke, det her. Fru Line Barfod maler altså med den meget, meget store, brede pensel i det her. Det er helt klart, at der er en social lovgivning, der er en aktiv socialpolitik, der gør det muligt for folk, der ikke har de store økonomiske muligheder, at få dækket deres regninger via den sociale lovgivning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det synes jeg lyder rigtig godt. Så vil jeg gerne spørge, om fru Birthe Skaarup kunne hjælpe mig med, hvad jeg skal skrive til den 46-årige kvinde, der gennem 25 år er gået til tandlægen hver 3. måned og nu er i den situation, at hun er nødt til at have implantater op, fordi hendes kæber, hendes knogler ikke kan bære et gebis. Hun har fået først en regning på 77.000 kr., og slutresultatet bliver i størrelsesordenen 250.000 kr. Det er en kvinde, som er ufaglært og gift og bor i en lejelejlighed.

Kl. 11.00

Jeg kan ikke finde den paragraf i den sociale lovgivning, som kan bruges her, men jeg hører fru Birthe Skaarup sige, at den findes, så jeg vil meget gerne have et bud på, hvor det lige er, den 46-årige kvinde skal søge.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Med hensyn til aggressiv paradentose er det jo en knoglesygdom, og vi har stor sympati for at kigge på, om der er mulighed for at yde tilskud til behandling, enten ved at omlægge tilskudssystemet eller ved at få et eller andet igennem via finansloven. Jeg har selvfølgelig også set de beregninger, der er kommet fra Tandlægehøjskolen i København, men her er det et andet problem. Det er jo et helt tandsæt, fru Lone Møller taler om i sit eksempel, og det er derfor, jeg siger: Lad os prøve at kigge på, om vi ikke kan finde en eller anden model, der kan gøre, at der kan ydes tilskud til behandling af netop den sygdom – for det er en sygdom.